

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)

10 päivänä joulukuuta 1996 *

Asiassa T-75/96,

Söktaş Pamuk Ve Tarım Ürünlerini Değerlendirme Ticaret Ve Sanayi AŞ, Turkin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Söke/Aydın (Turkki), edustajanaan barrister Izzet M. Sinan, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, asianajotoimisto Morgan, Lewis & Bockiusin, Bryssel, valtuuttamana, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt ja Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Nicholas Khan ja Dimitris Triantafyllou, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii kumoamaan Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisuamattomien puuvillakankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta tehdyn ilmoituksen (EYVL 1996 C 50, s. 3),

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),**

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 1 ETY:n puuvilla- ja liitännästekstiiliteollisuuden komitea (Eurocoton) on tehnyt 8.1.1996 komissiolle valituksen, jossa väitetään, että Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien litteiden valkaisuamattomien puuvillakankaiden tuonti tapahtuu polkumyynnillä ja aiheuttaa siten huomattavaa vahinkoa yhteisön teollisuudelle.

- 2 Komissio on aloittanut polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3283/94 (jäljempänä polkumyynntiasetus, EYVL L 349, s. 1) 5 artiklan perusteella tutkimuksen.
- 3 Ilmoitus kyseisten kankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 21.2.1996 (EYVL C 50, s. 3, jäljempänä polkumyynntiasetus).

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

- 4 Söktaş Pamuk Ve Tarım Ürünlerini Değerlendirme Ticaret Ve Sanayi AŞ -niminen yhtiö, jonka toimipaikka on Turkissa ja joka valmistaa ja vie yhteisöön sellaisia puuvillakankaita, joiden epäillään olevan polkumyynnin kohteena, on nostanut yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 20.5.1996 toisaalta EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan sekä 174 ja 176 artiklan nojalla kanteen, jossa se vaatii polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta tehdyn ilmoituksen kumoamista, ja toisaalta perustamissopimuksen 178 artiklan nojalla kanteen, jossa se vaatii korvausta kantajalle riidanalaisella toimella aiheutusta vahingosta.
- 5 Kantaja on myös vaatinut EY:n perustamissopimuksen 185 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä jättämällään erillisellä hakemuksella ”riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä siltä osin, kuin se koskee kantajaa ja Turkia yleisesti”.
- 6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi välitoimihakemuksen 26.8.1996 antamallaan määräyksellä (asia T-75/96 R, Söktaş v. komissio, Kok. 1996, s. II-859).

- 7 Välitoimista päättävä tuomioistuin totesi ensin, että kumoamisvaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset näyttivät ensi arviolta puuttuvan ilmeisesti sillä perusteella, että kyseisen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittaminen oli ilmeisesti valmisteleva toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena, koska sen mahdolliseen lainvastaisuuteen voidaan vedota tehokkaasti lopullista päätöstä vastaan nostetun kumoamiskanteen yhteydessä.
- 8 Välitoimista päättävä tuomioistuin totesi sitten, että korvausvaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ilmeisesti puuttuivat sillä perusteella, että virheelliseksi väitetyllä, vahinkoa aiheuttaneella toimella ei ollut oikeudellisia vaikutuksia, sekä lisäksi ja joka tapauksessa, koska kantaja ei ollut esittänyt mitään selvitystä väitetyn vahingon laadusta tai laajuudesta.
- 9 Komissio teki 19.6.1996 jättämällään kirjelmällä työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen.
- 10 Työjärjestyksen 14 ja 51 artiklan nojalla tehdyllä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksellä asia siirrettiin sen jälkeen kun asianosaisia oli kuultu, laajennetulta kolmannelta jaostolta, jolle asia oli alun perin osoitettu, kolmannen jaoston käsiteltäväksi.
- 11 Nyt esillä olevassa asiassa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
 - kumoaa Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisuainemattomien puuvillakankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista koskevan päätöksen,

- velvoittaa komission korvaamaan aiheuttamansa vahingon,
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 12 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- jättää kanteen tutkimatta,
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 13 Kantaja vaatii 31.7.1996 jättämissään huomautuksissa, että oikeudenkäyntiväite hylätään ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- toteaa, että kanne samoin kuin vahingonkorvausvaatimus tutkitaan,
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 14 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan, jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättä toisin, oikeudenkäyntiväitettä koskevan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) katsoo, että asiakirja-aineistoon sisältyvät kaikki tarvittavat seikat asian ratkaisemista varten, ilman että on tarpeen aloittaa suullista käsittelyä.

Kumoamisvaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 15 Komissio väittää oikeudenkäyntiväitteensä tueksi pääasiallisesti, että riidanalaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittaminen on valmisteleva toimi, joka on ensimmäinen vaihe menettelyssä, jossa voidaan päätyä polkumyynnitoimenpiteiden käyttöön ottamiseen (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, 19 kohta ja asia T-134/95, Dysan Magnetics ja Review Magnetics v. komissio, määräys 14.3.1996, Kok. 1996, s. II-183, 23 kohta).
- 16 Komissio kiistää Euroopan talousyhteisön ja Turkin väliseen assosiaatiosopimukseen liitetyn, 23.11.1970 tehdyn lisäpöytäkirjan (EYVL 1972 L 293, s. 3, suomenkielinen käännös julkaistu erikoispainoksessa 11(01), s. 132, jäljempänä lisäpöytäkirja) 47 artiklaan perustuvan kantajan väitteen siitä, ettei komissio ollut täyttänyt sille ennen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista kuuluvia tiettyjä velvoitteita; komission mukaan tällä väitteellä ei ole merkitystä asian kannalta. Komissio toteaa, että koska menettelyn aloittaminen ei ole kannekelpoinen toimi, niillä erityisillä syillä, joiden vuoksi kantaja vaatii tämän toimen kumoamista, ei ole merkitystä asian kannalta.
- 17 Riidanalaisen menettelyn aloittaminen ei ole komission mukaan sellainen erityis- menettelyn lopullinen vaihe, joka olisi erillinen siitä menettelystä, jonka perusteella pääasia on voitava ratkaista, toisin kuin sakkoja koskevan immunitetin poistaminen (yhdistetyt asiat 8/66, 9/66, 10/66 ja 11/66, Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio 15.3.1967, Kok. 1967, s. 93), mikä voi koskea komissiolle ilmoitettuja yhteistoimintajärjestelyjä 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) (EYVL 1962, 13, s. 204, jäljempänä asetus N:o 17) 15 artiklan 6 kohdan nojalla.

- 18 Komissio toteaa, että polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönottaminen perustuu polkumyynniasetuksen asianmukaisiin säännöksiin eikä polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamiseen, niin kuin kantaja on virheellisesti väittänyt. Komission mukaan on myös hylättävä se kantajan samaan virheelliseen oletukseen perustuva väite, joka koskee väliaikaisten polkumyynnitullien maksamisvelvollisuudesta aiheutuvaa vakavaa taloudellista riskiä, jonka kantaja väittää itselleen aiheutuneen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen vuoksi.
- 19 Komissio toteaa, että päinvastoin kuin kantaja väittää, esillä olevaa asiaa ei voida rinnastaa valtion tukia koskeviin asioihin. Toimen kannekelpoisuus perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä aloittaessa ei ole riippuvainen menettelyn aloittamisesta vaan valtioneuvoston menettelylle ominaisista seurauksista (yhdistetyt asiat T-10/92, T-11/92, T-12/92 ja T-15/92, Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio 18.12.1992, Kok. 1992, s. II-2667, 47 kohta).
- 20 Komissio huomauttaa toissijaisesti, että joka tapauksessa menettelyn aloittaminen ei koske kantajaa suoraan ja erikseen, eikä kantajalla ole asiassa perusteltua intressiä. Polkumyynniasetuksen tavoitteena on suojata yhteisön jäsenvaltioita kolmansista maista tapahtuvalta polkumyynniltä, ja kuten tämän asetuksen 5 artiklan 10 kohdassa säädetään, ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta mainitaan tutkimuksen kohteena oleva tuote ja maat, eikä yksittäisiä viejiä tai tuojia.
- 21 Kantaja väittää päinvastoin, että esillä oleva riita eroaa edellä mainitusta asiasta Dysan Magnetics ja Review Magnetics vastaan komissio, koska riidanalaisella päätöksellä aloittaa menettely polkumyynniasetusta soveltamalla rikotaan lisäpöytäkirjan 47 artiklassa määrättyä menettelyä. Tämän artiklan mukaan komission olisi pitänyt esittää asiaa koskeva pyyntö assosiaationeuvostolle ja odottaa, että assosiaationeuvosto tekee päätöksen kolmen kuukauden kuluessa tai pidättäytyy päätöksen tekemisestä, ennen kuin se voi päättää väliaikaisten yksipuolisten suoja-toimenpiteiden käyttöönottamisesta, kuten esimerkiksi polkumyyniä koskevan

tutkimuksen aloittamisesta. Menettelyn aloittamista koskeva riidanalainen päätös muuttaa siis peruuttamattomasti ja selvästi kantajan oikeudellista asemaa, koska se muuttaa kyseisen polkumyyntiä koskevan riidan ratkaisemista varten vahvistettua toimielinjärjestelmää.

- 22 Koska riidanalainen ilmoitus menettelyn aloittamisesta on lisäpöytäkirjan 47 artiklassa tarkoitetun menettelyn päättävä toimi, tämä ilmoitus vastaa kantajan mukaan asetuksen N:o 17/15 artiklan 6 kohdan nojalla tehtyä ilmoitusta ja on tämän vuoksi sellaisen erityismenettelyn lopullinen vaihe, johon ei voida soveltaa polkumyynniasetusta, jos tätä erityismenettelyä ei ole aloitettu ennakolta.
- 23 Kanteen kohteena oleva päätös, joka on tehty valituksen yhteydessä esitetyn näytön tutkimisvaiheen jälkeen, on kantajan mukaan merkityksellinen, koska sillä luodaan oikeudellinen perusta väliaikaisten polkumyöntullien käyttöönottamiselle. Kantajan mukaan yhteisöjen tuomioistuimien on kuitenkin todennut, että sellainen kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi, joka koskee sakkoja koskevan, komissiolle ilmoitetuille yhteisötoimintajärjestelyille myönnetyn immuniteetin poistamista, koska kantajalle voi aiheutua tällaisen poistamisen vuoksi vakava taloudellinen riski ja koska poistamisen vaikutuksena on siis muuttaa kantajan oikeudellista asemaa (em. asia Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio 15.3.1967).
- 24 Kantaja väittää, että kanteen kohteena olevalla aloittamispäätöksellä aloitetaan menettely virallisesti ja päätöksellä on tästä syystä samanlaisia vaikutuksia kuin perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen valtion tukia koskevan menettelyn aloittamista koskevalla päätöksellä.
- 25 Vastaaja väittää toiseksi, että komissiolla on ollut tiedossaan, keitä kyseisten turkkilaisten puuvillakankaiden valmistajat ja viejät olivat sellaisen aikaisemman asian vuoksi, jonka yhteydessä komissio vastaanotti suuren määrän näitä toimijoita koskevia tietoja. Tämä aikaisempi menettely päättyi samaan aikaan uuden valituksen jättämisen kanssa, ja riidanalainen ilmoitus menettelyn aloittamisesta julkaistiin

vain kaksi päivää tämän menettelyn päättämisen jälkeen. Vaikka kyseessä onkin uusi menettely, se on rinnastettava sille ominaisten seikkojen vuoksi tutkimismenettelyyn, jossa oli tiedossa, keitä asianosaiset olivat.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 26 Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan sekä 174 ja 176 artiklan nojalla esitetystä vaatimuksessa vaaditaan kumoamaan toimi, jolla komissio aloitti riidanalaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn. Sen ratkaisemiseksi, voidaanko tämä vaatimus ottaa tutkittavaksi, on muistutettava, että sellaiset toimet, joilla on sitovia oikeudellisia vaikutuksia kantajan etuihin siksi, että ne voivat muuttaa ilmeisellä tavalla sen oikeudellista asemaa, ovat perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisia toimia tai päätöksiä, joista voidaan nostaa kumoamiskanne (asiat C-66/91 ja C-66/91 R, *Emerald Meats v. komissio*, määräys 8.3.1991, Kok. 1991, s. I-1143, 26 kohta; asia C-476/93 P, *Nutral v. komissio*, tuomio 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4125, 28 kohta).
- 27 Tältä osin on todettava, että useassa vaiheessa laadittavat toimet tai päätökset ovat kannekelpoisia toimia pääsääntöisesti vain silloin, kun niillä vahvistetaan lopullisesti toimielimen kanta tämän menettelyn päättyessä, mikä ei koske väliaikaisia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on valmistella lopullista päätöstä (em. asia *IBM v. komissio*, tuomion 10 kohta ja sitä seuraavat kohdat; asia T-64/89, *Automec v. komissio*, tuomio 10.7.1990, Kok. 1990, s. II-367, 42 kohta; yhdistetyt asiat T-10/92, T-11/92, T-12/92 ja T-15/92, *Cimenteries CBR ym. v. komissio*, tuomio 18.12.1992, Kok. 1992, s. II-2667, 28 kohta ja asia T-186/94, *Guérin automobiles v. komissio*, tuomio 27.6.1995, Kok. 1995, s. II-1753, 39 kohta).
- 28 On siis selvitettävä, voiko kanteen kohteena olevalla toimella sellaisenaan olla oikeudellisia vaikutuksia kantajien etuihin vai onko se sitä vastoin vain valmisteleva toimi, jonka mahdolliseen lainvastaisuuteen voidaan vedota lopullista päätöstä

vastaan nostetun kanteen yhteydessä, jolloin niiden osapuolten, joita asia koskee, suoja varmistetaan riittävällä tavalla (asia 53/85, Akzo Chemie v. komissio, tuomio 24.6.1986, Kok. 1986, s. 1965, 19 kohta ja em. asia Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio 18.12.1992, 31 kohta).

- 29 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (em. asia Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio 18.12.1992, 42 kohta) vain sellaiset toimet, jotka vaikuttavat välittömästi ja peruuttamattomasti kyseisten yritysten oikeudelliseen asemaan, voivat olla perusteena sille, että kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi ennen hallinnollisen menettelyn loppuun saattamista.
- 30 Polkumyyntiasetuksen säännöksistä käy ilmi, että komission tehtävänä on suorittaa tutkimuksia ja päättää niiden perusteella myöhemmin joko menettelyn päättämisestä tai päinvastoin sen jatkamisesta, jolloin komissio päättää väliaikaisten toimenpiteiden toteuttamisesta tai ehdottaa neuvostolle lopullisten toimenpiteiden toteuttamista.
- 31 Tästä syystä toimi, jolla komissio aloittaa polkumyynnin vastaisen menettelyn, on puhtaasti valmisteleva toimi, jolla ei voida vaikuttaa välittömästi ja peruuttamattomasti kantajan oikeudelliseen asemaan (em. asiassa Dysan Magnetics ja Review Magnetics v. komissio annettu määräys).
- 32 Tätä päätelmää ei voi asettaa kyseenalaiseksi se kantajan väite, jonka mukaan riidanalaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen vaikutuksena olisi lisäpöytäkirjan 47 artiklassa tarkoitetun sovintomenettelyn kiertäminen.

- 33 On todettava ensiksikin, ettei lisäpöytäkirjan 47 artiklan tarkastelun perusteella ilmene, että polkumyöntiasetuksen 5 artiklan nojalla aloitetun menettelyn vaikutuksena olisi poistaa kantajalta se mahdollisuus, että riita voitaisiin ratkaista lisäpöytäkirjan 47 artiklassa määrätyn menettelyn.
- 34 Tässä artiklassa, jonka tavoitteena ei ole sulkea pois yhteisön kaupan suojelua koskevien välineiden soveltamista, vaan täydentää niiden toteuttamistapoja, ei aseteta mitään erityisedellytyksiä sille, että yhteisö aloittaa polkumyynnin vastaisen menettelyn, lukuun ottamatta tiedottamista assosiaationeuvostolle.
- 35 Lisäksi lisäpöytäkirjan 47 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään nimenomaisesti, että assosiaatiosopimuksen sopimuspuoli voi määrätä luonteeltaan turvaavia väliaikaisia polkumyöntitulleja rajoitetuksi määräajaksi, kun assosiaationeuvostolle on annettu asiasta tieto.
- 36 Esillä olevaan asiaan liittyvästä asiakirja-aineistosta käy ilmi, että komissio on antanut tiedon assosiaationeuvostolle 8.1.1996 Eurocotonin komissiolle tekemästä valituksesta ja riidanalaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta.
- 37 Riidanalainen ilmoitus polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta ei myöskään estä assosiaationeuvostoa puuttumasta asiaan myöhemmin lisäpöytäkirjan 47 artiklan mukaisesti, erityisesti tapauksessa, jossa komissio aikoo päättää väliaikaisten toimenpiteiden toteuttamisesta tai ehdottaa neuvostolle lopullisten toimien toteuttamista.

- 38 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa toiseksi, että koska riidanalaista ilmoitusta menettelyn aloittamisesta ei ole pidettävä lisäpöytäkirjan 47 artiklassa määrätyn menettelyn päättävänä toimenä, sitä ei voida rinnastaa, toisin kuin kantaja väittää, asetuksen N:o 17/15 artiklan 6 kohdan nojalla annettuun ilmoitukseen eikä se ole siis sellainen erityismenettelyn viimeinen vaihe, joka olisi edellytyksenä riidanalaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamiselle.
- 39 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kolmanneksi, että vaikka riidanalaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittaminen voi aiheuttaa kantajalle sellaisen riskin, että kantajalle määrätään polkumyyntitulleja, se ei mahdollisesti välttämättä johda polkumyyntitullien määräämiseen, koska menettely voidaan päättää ilman toimenpiteisiin ryhtymistä (asia *Dysan Magnetics ja Review Magnetics v. komissio*, määräyksen 27 kohta).
- 40 Neljänneksi on todettava siltä osin, että kantaja on verrannut esillä olevaa asiaa valtion tukia koskevaan menettelyyn, että päätökset perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn aloittamiseksi merkitsevät kyseisen valtion tuen määrittelyn ja siihen liittyvän menettelyn valintaa ja niillä on näin ollen yrityksille, joita asia koskee, lopullisia oikeudellisia vaikutuksia, kuten erityisesti aiottuun tuen maksamisen lykkääminen (asia *C-312/90, Espanja v. komissio*, tuomio 30.6.1992, Kok. 1992, s. I-4117, 21—23 kohta ja asia *C-47/91, Italia v. komissio*, tuomio 30.6.1992, Kok. 1992, s. I-4145, 27—29 kohta).
- 41 Polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittaminen ei sitä vastoin voi vaikuttaa välittömästi ja peruuttamattomasti kyseisten yritysten oikeudelliseen asemaan. Polkumyyntiä koskevan tutkimuksen kohteena olevia yrityksiä ei pakoteta muuttamaan kauppatapojaan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen vuoksi eikä niitä voida pakottaa toimimaan yhteistyössä tutkimuksen suorittamiseksi (em. asia *Dysan Magnetics ja Review Magnetics v. komissio*, määräyksen 27 kohta).

- 42 Tämän vuoksi riidanalaisen menettelyn aloittamisella ei ole sellaisia oikeudellisia vaikutuksia, joilla vaikutettaisiin kantajan etuihin, vaan se on valmisteleva toimi, jonka mahdolliseen lainvastaisuuteen voidaan tarvittaessa tehokkaasti vedota lopullista päätöstä vastaan nostetun kanteen yhteydessä, mikä varmistaa tyydyttävällä tavalla kantajan oikeuksien turvaamisen.
- 43 Tästä syystä riidanalaiseen polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ryhtymistä ei voida pitää luonteeltaan ja vaikutuksiltaan toimena, jota vastaan voidaan nostaa perustamissopimuksen 173 artiklan perusteella kumoamiskanne.
- 44 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kumoamisvaatimus on jätettävä tutkimatta, ilman että on tarpeen lausua siitä, koskeeko kanteen kohteena oleva toimi kantajaa suoraan ja erikseen.

Vahingonkorvausvaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 45 Komissio väittää, että myös vahingonkorvausvaatimus on jätettävä tutkimatta. Kanteessa todetaan ainoastaan, että komissio on ”velvollinen korvaamaan kantajalle lainvastaisella toimellaan aiheuttamansa vahingon”, eikä siinä mainita siis mitään muita vahingonkorvauskanteelle välttämättömiä seikkoja, eli toimintaa, josta komissiota moititaan, syy-yhteyttä eikä väitetyn vahingon suuruutta. Komission mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa Automec vastaan komissio antama tuomio (73—77 kohta) soveltuu välittömästi esillä olevaan asiaan.

- 46 Kantaja vaatii kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa perustamissopimuksen 178 ja 215 artiklan nojalla komission korvaamaan kantajalle aiheuttamansa vahingon.
- 47 Kantaja täsmentää oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan, että kyseisten maiden viejät kärsivät polkumyynniasetuksen 5 artiklan nojalla aloitetun, polkumyynnin vastaisen menettelyn vuoksi vahinkoa, vaikkei polkumyöntitulleja määrättäisi pysyvästi. Kantaja arvioi, että sen kärsimän vahingon suuruus on 28 000 Yhdysvaltojen dollaria (21 407 ecua) niiden menetettyjen työtuntien vuoksi, jotka sen henkilöstön on täytynyt käyttää asian ajamiseen. Lisäksi kantaja arvioi kärsineensä 912 321 ecua tappiota siitä, että riidanalaisen menettelyn epävarmuuden vuoksi sen vienti yhteisöön, joka on sen ainoa viennin kohde, on laskenut.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 48 Kumoamista koskevan vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä arvioitaessa selviää, ettei vahinkoa aiheuttaneella lainvastaiseksi väitetyllä toimella ole oikeudellisia vaikutuksia kantajan etuihin.
- 49 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (asia C-117/91, Bosman v. komissio, määräys 4.10.1991, Kok. 1991, s. I-4837, 20 kohta) sellainen kanne, joka koskee toimielimen lainvastaiseksi väitetyllä toimella aiheutettua vahinkoa, on jätettävä tutkimatta, jos tällä toimella ei ole oikeudellisia vaikutuksia.
- 50 Kaikkien edellä esitettyjen havaintojen perusteella kanne on kokonaisuudessaan jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

- 51 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt vaatimuksensa, ja koska komissio on sitä vaatinut, kantaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuina välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuina välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut.

Annettiin Luxemburgissa 10 päivänä joulukuuta 1996.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

kolmannen jaoston puheenjohtaja